

140 — *Допълненіе-то* на единъ глаголъ е рѣчь-тъ коя-то допълва начната-тъ отъ глагола-тъ мысль; като: *любѣхъ ученіе-то, говорѣхъ на Петра, ходѣхъ по двора-тъ; ученіе-то* допълва начната-тъ мысль отъ *любѣхъ* на *Петра*-начната-тъ мысль отъ *говорѣхъ* и *по двора-тъ*-начната-тъ мысль отъ *ходѣхъ*. И тъй, *ученіе-то, на Петра*, по двора-тъ сж допълненія на глаголи-тъ *любѣхъ, говорѣхъ, ходѣхъ*.

141 — Допълненія-тъ биватъ *срѣственни* и *несрѣственни*.

142 — *Срѣственно* допълненіе е това което допълва начната-тъ отъ глагола-тъ мысль съ помощь-тъ на единъ предлогъ, като: *на, за, въ, при*, и прч.

Думи-тъ *кого?* за лица-та, и *какво?* за нѣща-та, положени въ въпросъ, съ единъ предлогъ, показватъ ни срѣственно-то допълненіе; като: *махамъ на Георгия; трудѣхъ ся за полза-тъ си*. Махамъ, на кого? на *Георгия*; трудѣхъ ся, за какво? за *полза-тъ си*; на *Георгия* и за *полза-тъ си* сж срѣственно допълненіе на глаголи-тъ *махамъ* и *трудѣхъ ся*.

143 — *Несрѣственно* допълненіе е това което допълва начната-тъ отъ глагола-тъ мысль безъ помощь-тъ на нѣкои друга рѣчь.

Горни-тъ думи, безъ предлогъ, *кого?* и *какво?* механически ни показватъ несрѣственно-то допълненіе; като: *обычомъ мѣдрія-тъ челоуѣкъ; учѣхъ урока-тъ си*. *Обычамъ*, кого? *мѣдрія-тъ челоуѣкъ*: тсва е несрѣственно-то допълненіе на *обычамъ*; *учѣхъ*, какво? *урока-тъ си*: това е — на *учѣхъ*.

144 — Думи-тъ *дѣ?* *кадѣ?* за да назначатъ мѣс-